

CSIKI HIRLAP

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

Előfizetési árak:

Égész évre 8 K, fél évre 4 K, negyed évre 2 K A hirdetésekért első díj szerint számítjuk. — Egyes szám ára 20 fillér.

Megjelenik minden szombaton.

Főszerkesztő:

PÁL GÁBOR
ny. főgimnáziumi igazgató

Felelős szerkesztő:

Dr. GÁL JÓZSEF
ügyvéd

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Dr. Gál József ügyvéd irodája, lová a közlemények, hirdetések és az előzetési díjak küldendők.

Kéziratokat nem adunk vissza. — Nyitlert sora 20 fillér.

Történelmi erők mérkőzése.

Írta: Györfly Gyula dr. országgy. képviselő.

A költségvetési törvényjavaslat tárgyalásakor, a képviselőház mult hétfői ülésén Apponyi Albert gróf az ellenzék harcát a véderőjavaslatok ellen így jellemezte: „Történelmi erők mérkőzése.”

A történelmi erők szerinte a véderőreform kérdésében ütköznek össze s bár nyíltan nem jelölte meg, de úgy látszik, mintha ő csupán a dynasztának és a nemzetnek ama harcára gondolt volna, mely a katonai javaslatok folytán a hadsereg nyelve és szelleme körül folyik. Ez azonban a történelmi és ténybeli igazságnak csak egy kisebb, bár értékes töredéke.

Mert ha igaz is az, hogy a dynasztia a hadseregben is pusztán a saját politikájának az eszközét látja, a melyet éppen ezért minden külső befolyástól, tehát és főként a nemzeti befolyástól menten, abszolutisztikusan akar kormányozni, éppen olyan igazság az is, hogy egész gazdasági életünk az osztrák érdekeknek akarja állandóan kiszolgáltatni s a mi gazdasági érdekeinket állandó függésben tartani. Gazdasági függetlenségünkért a harc jóval régebbi keletű, mint a hadseregben a nemzeti nyelv és szellem érvényesülése iránti küzdelem, s míg ez utóbbiért csak a jobbak, a belátóbbak hevülnek, addig a gazdasági harcban az egész ország egy táborban van. — Az egész igazság tehát az, hogy a harcoló ellenzék a véderőjavaslatok ellen nemcsak azért küzd, mert azok a nemzeti nyelvet és szellemet a hadseregtől az eddiginél is szigorúbb és ridegebb módon elzárják s így csu-

pán az abszolutistikus dynasztia hatalmát még nagyobbra növelik, megtámadván még azon emi-nens jogokat is, melyeket e téren az 1867. XII. t.-c. a nemzet részére biztosított, hanem küzd főként és különösen azért, mert a véderő tervezett reformjával nem akarja a nemzetet még inkább legyöngíteni, és a dynasztia hatalmát mérhetetlenül megnövelni abban a harcban, melyet állami függetlenségünkért, nemzeti önállóságunkért századok óta folytatunk. A történelmi erők mérkőzésének ütköző pontja a mohácsi vész óta mindég a nemzet alkotmányos jogai valának, melyeket a királyi hatalom ellen védeni kellett az egész vonalon.

A történelmi erők egyikének a harc újabb eszközeire van szüksége és azokat a nemzetből követeli a katonai javaslatokban, melyeknek mellékesen az a hivatása, hogy a történelmi harc sikerét ellenünk fordíthassák.

Hasonló törekvések ellen a Bocskay, Bethlen, Rákóczy és Kossuthi nemzete nem a technikai obstrukció békés fegyvereivel szállott sikra; s ha a mai nemzedék kisebbsége a katonai javaslatok ellen az ellenállásnak a hárszabályokban biztosított fegyvereit viszi a harcba, alkotmányos jogaival él és a másik történelmi erő a nemzeti erő iránt teljesülhetetlen szent kötelességét. — Ez az oka, hogy a kisebbség harca az óriási többség és kormány ellen diadalmos eredményeket érhetett el; és az ad reményt, hogy az obstrukció győzni fog. A nemzet közvéleménye, melyet a többség nálunk soha sem fejezett ki, ma is a küzdő ellenzék oldalán van, mert mindenki érzi és tudja ebben az országban, hogy a katonai javaslatok elfogadása a nemzeti erő teljes leszerelésével volna egyértelmű s oly rombolása volna a mai köz-

jognak, hogy abból könnyen lenne megvalósítható a — trialismus.

Láttuk és tapasztaltuk, hogy állami függetlenségünket s nemzeti önállóságunkat már a dualismus is alapjaiban támadja meg. — A trialismus végkép megfojtaná.

Ehez az eszközöket a magyar nemzet önszántából meg nem adhatja soha, — egy ily jövő számára anyagi erejét nem szabad kimerítenie s azért bármilyen eszközöket fog is alkalmazni a kormány és pártja, akkor sem tudja, de nem is szabad letörni az ellenzék harcát, melyet a nemzet önfentartásának tudatos ösztöne sugalmaz, s annak a hagyományos hazaszeretetének a tüze éleszt, a mely a Bocskay hajdúk, a Rákóczy kurucái és a 48-diki dicső honvédek lelkeit hevíti.

A mohácsi vész után, Ferdinánd óta a történelmi erők eme mérkőzése emésztette mindég a nemzet erejét, s csak akkor tudott új erőt szervezni, mikor a békekötések folytán rövid szüneteket tartott a mérkőzés. De azt is tapasztaltuk, hogy minden kötést csak a nemzet vett komolyan, a másik történelmi erő azonban csak előnyeit vette igénybe, a kötésnek kötelezettségeit soha sem teljesítette, s így a béke előnyeit sem élvezhette a nemzet igazán soha! Az utolsó nagykötés 1867-ben volt, de a XII. t.-c.-ben elismert és biztosított nemzeti jogok által ma sem érzi magát kötve a dynasztia, hanem azért egész erőlyllyel követeli a nemzetből, hogy a jogcsorbitásokat elkövető katonai javaslatok útján még elviselhetetlen terheket is magára vállaljon a nemzet s még jobban erősítse meg a dynasztia hatalmát, hogy a történelmi erők mérkőzésében a végleges siker mégis csak az övé lehessen.

Fájdalmas igazság, hogy ez a mérkőzés a

A „CSIKI HIRLAP“ TÁRCÁJA.

Leukánéhoz.

(Hortafüsből.)

Soh! se kutasd, azt tudni nem szabad:

Az ég nekem s neked mi sorsot ad.

A babiloni számokat se nézd,

Akarmű jön is, békén tard a vész!

Akár ad több telet majd Istenem,

Akár utolsó telünk ez leszén,

Mely ott dübörg a tyrhén-hub fölött

És elsvívt a zátonyok között.

Tr tégy, mint a böles teszen: ígyv!

Rövid a lét, sokat remélni kár.

Mig csevegünk száll irigy életünk.

Elvezd a múlt, holnap tón nem leszünk.

R. K.

A goromba professor.

(Folyt. és vége.)

A gépet eltávolította s egy tűkörrel vizsgálta a filemet.

— Na igen! Azután önnek a fülklinikámba kell mennie. Tulajdonképen a szájpadáson van a baj s nem a fülben.

— Akkor a szájklinikájába is el kell mennem?

— Majd meglátjuk! Most feleljen! Van süket a családjukban?

— Tudomásom szerint nincs; illetőleg —.

— Röviden feleljen igennel vagy nemmel. Arra időm nincs, hogy prédikációt végig hallgassam. Tehát van-e süket a családjában vagy nincs?

— Igen.

— Rokonai közül ki volt süket? s ki szenved jelenleg is e bajban?

— Most vagy soha, gondoltam én.

— Az öreg nénem —.

— Uram! A szolgálom segítségét veszem igénybe, ha még egyszer a nényével áll elő.

— De éppen az a süket, azért jöttem ide. — Feleltem olyan gyorsan, ahogy csak tudtam.

— Mit?

— Igen. — folytattam gyorsan — 84 éves, nem hall jól s nagyon fáj a fül, de semmi szín alatt nem akar orvost.

— S ezért vesztegette a drága időmet? — ordította Goromba professor.

— Hisz nem birtam szólni jutni.

— Ugyan, ne tegye magát nevétségessé. — De van önnek szerencséje. Disznó szerencséje. — Ha most nem jön természetes, hogy ön is elkésik. Mi lett volna a hibás orraval, fülével s szájpádlásával — mindig elkésik a sok birkatej!

— De tanár ur — mondám sértődötten, a filemnek ez ideig soha sem volt baja.

— Uram! Ne gorombáskodjon! Honnan az ördögbe tudta volna, hogy van-e valami baja, vagy nincs? Az az én dolgom; azzal vége! Fizesz 20 K-át. Holnapután megint eljön. Adieu.

— De tanár ur nagyon kérem, tegyen látogatást az én nagynémnél.

— Átkozott kellemetlenség! Mülterné, mikor van időm?

Az asszony az íróasztalhoz lépett s egy nagy-

könyvet fölnyitott. — Ma még 8 konsilium, 3 operáció, holnap 9 konsilium — tehát tanár kérem, holnapután délután fél 3 órakor.

— Tehát hallja? Holnapután délután fél 3 órakor. Irja be a nevet és lakást abba a könyvbé.

— Ezer köszönet tanár ur. Még egy kérsét szeretnék megkockáztatni. Ez egy olyan öreg asszony, minden alap nélkül antipatiát érez az orvosok iránt. Nem tudnánk valami kifogást találni?

— Nem, állatszédítő nem vagyok. Azt csak végeztek egyedül — felele Goromba professor.

A kisegítőnő már percek óta kezében tartotta az ajtókilincset, hogy mintegy sietesse látogatásomat.

Hazamentem s családi tanácskozást tartottunk, hogy Lenke néni hogyan készíthetők elő a látogatásra. Minden eshetőséget megbeszélünk, minden oldalról megforgattuk a dolgot, de eredményre nem jutottuk. Erős meggyőződésünk volt, hogy Lenke néni hajthatatlan marad. Tehát elhatároztuk, hogy semmit sem említsünk s mikor a tanár ott lesz, mindent egy szerencsés véletlenre bízunk. A családnak, kinél Lenke néni lakott, sem tettünk említést, félvén, hogy valami uton-módon tudomására jut s e látogatás idejére eltávozik a háztól.

A családtanács határozata folytán, én a Lenke néni lakása elé mentem s ott vártam be a tanárt. Pontos időben jött s együtt mentünk be. A szolgáló figyelmeztetett, hogy nénem alszik. Igen megőrültem, azt hittem az lesz a szerencsés véletlen, amelyre vártunk.

— Nem volna jó tanár, ha az öreget alvász...

— Látni akarom! Hol van?

— Kovácsné — fordultam a szolgálóhoz, a tanár ur meg akarja vizsgálni a Lenke néni tüdét. Kérem egész csendesen.

nemzet és dynasztia erejét egyaránt emésztí, de a mint nincs része annak felidézésében, így megszüntetésére sem tehet a nemzet semmit. Pedig ily egyszerű volna a mérkőzés által lekötött hatalmas történelmi erőket felszabadítani és a nemzeti nagyság s a dynasztia hatalmának növelésére fordítani: meg kellene tartani a nemzettel szemben is azokat a köteleteket, melyek a nemzet alkotmányos önállóságának biztosítékait képezik. De ezek a köteletek soha sem érvényesülnek, noha a nemzet soha meg nem tagadta kötelezettségeinek becsületes teljesítését, melylyel a kötés szerint tartozott.

Bármennyire óhajtuk a parlamenti békét, a véderéformok aran megkötni nem szabad. Mit is adhatna ellenérték gyanánt a dynasztia?

Hízen midőn gróf Apponyi Albert felállította a nemzeti követelményeknek azt a minimumát, hogy a véderőjavaslattól töröltesse a közjogi sérelmek, és katonai téren legalább a 9-es bizottság programja választassék meg, előre tudta, hogy ezen természetes követelmények teljesítésére sincs kilátás. Épen gróf Apponyi Albertnek, mint a koalíciós kormány kimagasló miniszterének volt alkalma hivatalosan meggyőződést szereznie arról, hogy a hadseregben semmi nemzeti vonatkozást meg nem engednek. De azt talán senki sem hitte, hogy még a nyilvánvaló közjogi sérelmek orvoslása is a teljesíthetetlen nemzeti követelmények sorába tartozik! Pedig úgy van, nyilvánvaló bizonyítékaiként annak, hogy a betervezett véderőjavaslattól a dualizmus megdöntésének és a trializmus létesítésének is eszköze akar lenni.

Történelmünk folyamán nem először teszünk azt a szomorú tapasztalatot, hogy az országgyűlések nemely többsége a történelmi érdemközésekben nem mindig azon az oldalon küzdött, a hova őt az alkotmány és a természetes kötelesség parancsolta. Dehogy az ily többség valaha a nemzet akaratát képviselte volna, avagy képviselné ma, állítani is ily börtörség, melyet cafolni sem kell.

A kisebbség obstrukcióját, mint a pelyhet úgy fuhatná el az az örüsi többség, a melyet ismert eszközökkel épen ezért toboroztak össze hogy a véderéformot keresztül vigye; de mert a nemzet a nemzetnek nem is a többsége, hanem annak egyeteme, már az életösztonéből is a kisebbség háta megett áll, ezért lehetetlen az obstrukciót letörni, s ha ez sikerülhetne is a parlamentben, a küzdelmet a nemzet egyeteme venné fel és vívna tovább, de már nem a ház-

szabályok szerint használna a technika fegyvereit.

Azonban az a tanulság, hogy a parlamenti többséget még nemzetellenes célokra is meg lehet szerezni, arra int minden józan hazafit, hogy azt a választási rendszert, mely az alkotmány legyilkolására és a nemzeti érdekek elkotyvatételére alkalmas eszközként bizonyult, igyekezzék megváltoztatni s ily választási rendszerre átérni, a mely a nemzeti akarat nyilvánulásának szabadságát és meglamíthatatlanságát biztosítani képes.

És sürgösen kell arról is gondoskodni, hogy a nemzet minden tagja az alkotmány védelmére mint választó be legyen sorozható, mert a történelmi erők szakadatlan mérkőzésében a küzdők megrikult sorait, és elgyöngült erejét máséktől pótolni nem lehet, pedig erre az idő sürgösen int és parancsol, ha elpusztulni nem akarunk.

Választási reformot kérünk s addig míg ez meg nem lesz: béke nincs, ne is legyen, mert minden más béke — a temető bejéjét készítené elő a nemzet számára. Meghalni pedig önszántunkból nem akarunk, nem akarhatunk.

Drágasági pótlék és a vármegye magánjainhoz való jogosultság.

A vármegyei tisztviselők és alkalmazottak drágasági pótléka ügyében a vallás- és közoktatásügyi miniszter 5295—1912. sz. a. következő leíratot intézte a vármegyei közönségéhez:

Vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszter.
5295. 1912. sz.

A vármegyei törvényhatósági bizottságának 1911. évi aug. 31-én tartott közgyűlésében 269. sz. a. hozott azon határozatát, mely szerint az összes fénylegyes törvényhatósági tisztviselők, segédkezeli- és szolgaszemélyzet, valamint a magánjaink fénylegyes alkalmazottjai részére fizetésük 20 százalékat drágasági pótlék címen a ruházati alap "terhére" megszavazta, kivételesen és csak az 1911. évre kiterjedő hatályú jóvágyom.

Ezről a közönséget, vonatkozólag a vármegyei alispánjának 1911. évi október hó 17-én 7480. sz. a. felt. jelentése erej. meggyőződéssel értesíttem, hogy a ruházati alap jóvédelmének oly nem kiadásokkal lendü megterhelését, melyek annak rendeltetésével össze nem egyeztetethetők, nem vagyok hajlandó a jövőben is engedélyezni.

Ugyanis a vármegyei tisztviselők drágasági pótlékának terheit a többi vármegyeihez hasonlóan a vármegyei közönségének, összességének kell viselnie s ezen költség semmi esetre sem terhelheti állandóan a ruházati alapot, mert ennek az a rendeltetése, hogy a vármegyei székely lakosságának, melyhez az örmények is számítandók, bölcsőjét előmozdítsa s így nem használható fel olyan célra, mely az alap ezen rendeltetésével nem szolgálhatja közvetlenül.

A ruházati alap rendeltetése nem magyarázható akként,

Összeráncolt homloklat hallgatott a professor; azután közelebb lépett az öreg némhöz és kérdezte: „Melyik fülében volt a kelés?”

— Mit mond? Milyenféle kelésem volt?

— Nem, kiálton hangosan, a professor ur tudni szeretné, hogy melyik fülében volt a kelés?

Lenke néni ravaszul mosolygott.

— Azt nem mondjam meg! Nekem nem kell orvos, jobb a szegleta!

Láttam, hogy a tanár arca rákvörös lett. Homlokán kidagadtak az erek s hatalmasan küzdött egy dühroham kitörése ellen. Láttam azt is, hogy legyőzi indulatát s hallgatva menni készült. Ez meglátott s abban a pillanatban szinte beleszerettem abba a Görömba professorba.

— Akkor talán nem kell petroleumot hozni? — kérdezte gnyosan Kovácsné.

A tanár egy megsemmisítő tekintetet vetett rá és indult. Én elkísértem a kocsig.

— Tanár ur — mondan megleghangon, kérem bosszón meg az öregasszony macakasságáért és fogadjon köszönetem szives fáradságáért.

— Mit, miért? — rivált rám.

— Azért, hogy olyan türelmes volt az öreggel szemben.

— Semmi köze hozzá! — Tényleg az embernek nem szabadna olyan előzékenynek lennie. — Jó napot.

— Én eljőjék ma délután a jelzett időben?

— Hát érez-e még fájdalmat a fülében?

— Már sokkal jobban van.

— Na hát akkor menjen inkább az öreg nagy-nénjéhez az ugy is kifogott rajtam.

hogy bár közvetve de mégis a székelység terheit könnyítetik az által, ha a ruházati alap oly költségek terheit viseli, melyeket a vármegye közönségének kellene egyébként fedezni, mert ezáltal a vármegye területén lakó személyek is kisebb terheket viselnek. Eltekintve ugyanis attól, hogy a vármegye területén nem kizárólag székelvény és örmények laknak s így az ily módon előálló költségekben a vármegye lakosai közül a nem székelvény is részesülnek dacára annak, hogy az a ruházati alap rendeltetésével még csak vonatkozásban sem hozhatók: főképp azon indokokból nem vagyok hajlandó jóváre megengedni, hogy a ruházati alap rendeltetésétől elvonassék, mely ezáltal előbb utóbb lefellebbelem lehetnek, hogy eme nagy vagyoni megjelölésben fontos létszámok.

Az előadottak alapján felfívom tehát a közönséget, intézkedjek az iránt, hogy a ruházati alapot hasonló kiadásokkal jövőben ne kelljen megterhelni.

Budapest, 1912. január 20-án.

Zichy s. k.

Ehhez a leíratához azért kell füzönnöm az alábbi következőket, mert válasz nélkül nem hagyhatom a „Székelység”-ben „Drágasági pótlék a vármegyén” cím. alatt megjelent cikk tartalmát, de különösen annak irányzatosságát.

A „Székelység” cikkítője a fennebbi leíratból olyat akar kiolvadni, ami nincs — és nem is lehet benne. Azt ugyanis, hogy ezzel a leíratall a miniszter a vagyonyhoz való jogosultság kérdésében a törvényhatóság határozata szerint döntött, vagyis az abban foglalt elvet deklarálta. A cikk ha nem is kifejezetten, de burkolatlan azok ellen akar kommentárolni, akik nem apát, hanem anyai ágon leszármazói csiki székely szülnének.

Mint hogy a törvényhatóság közgyűlésének az új kezelti alapszabályban kifejezésre juttatott álláspontját en is megjelöltem, még pedig a jogosultságnak a leányra való kiterjesztése érdekében: a cikk kommentárolása telem is veszeget.

Nincs megbízatásom, hogy mások nevében beszéljek, de a magam véleményét, miként felelbezésben, úgy itt is nyíltan megmondom, mert nem szeretnék úgy tűnni fel, mint ha bujkálnék vele. Ez nem természetem.

A veszegetésre az a meggyőződésem, hogy egy ilyen fontos kérdésben csak incidentaliter, a drágasági pótlék ügyével kapcsolatban, dönteni nem lehet. A kérdés fel van téve és arra a miniszternek feladni kell. De ott kezdem, hogy a miniszter a vagyonnak csak felügyeleti hatósága, és nem illetékes fórum arra, hogy a vagyonyhoz való jogosultság kérdésében így vagy amúgy döntsön. El van az már döntve a minisztertanács előterjesztése alapján 1869. febr. 16-án két királyi ediktumban. Aki ezt megakarja változtatni, legyen az akár a törvényhatóság, annak nem a miniszterhez, sem a minisztertanácshoz, hanem ö felségéhez kell folyamodnia.

Ha ezt egy felmívelt, tudakos atyankia nem tudja, azon nem lehet csodálkozni; de ha intelligens emberek kell magyarázni, azon egy kissé meg lehet ütököni. Ha cikkítő ezt nem tudja, azt bizonyára tudja, hogy már haskót szült az a törekvés, amely a törvényhatósági bizottságot meg akarta osztani olyanokra, akik a magánjaink ügyében határozni jogosultak és olyanokra, akik ezeknek a kérdéseknek vitájába nem vehetnek részt. A miniszter ebben dönteni illetékes lévén, úgy indom, hogy döntött is abban az értelemben, hogy Csikmegyére nem lehet külön törvényt hozni.

A „Székelység” vezető cikkelyében is ezzel a témával foglalkozik és az elől közölt miniszteri leírat kapcsán, amely az örményeket is a székelységhez számítandónak mondja, most jobba akar lenni az örményekkel, teszi a szepet nekik, akiket eddig kiakart zárni a javakhoz való jogosultságtól és azt mondja, hogy azok akik a vármegye egész lakosságának tekintik a vagyont, a visszaadó királyi leíratnak abba a kijelentésébe kapaszzkodnak, hogy „Csikszék közönségének” adatott vissza.

Ebbe kapaszkodni nem szükséges, mert ez tiszta és világos kijelentés. Ha ez sem világos, akkor nem letezik világosan eldöntött kérdés. Ha kapaszzkodásról, erőlködésről lehet szó, akkor azt lehetne ilyennek nevezni, amely II. József császár erőszakos lényére helyelkedve akar másokat a jogosultságtól elűzni.

Megállapított tény, hogy a török császárnak, mint Moldva szuverénjének, kormányával keresztülvitt határozatokról a visszacsatolt levások egyidejű gazdátlan jószágok voltak. Az erősebbek, egyesek úgy, mint községek ilyen vagy olyan címen, vagy talán minden jogcím keresés nélkül, egy-egy részt lefoglaltak és birtoklása felett veszekedtek. II. József császárnak éppen kapóra jött a vitás helyzet és az akkori viszonyok között, he nem is jogosan, de helyesen eszelekedte, hogy a pamaszkodó székely határörök foglalta le abba a célból, hogy a saját élelmök és saját ruházatukban katonáskodásra szorított székelység abból legalább ruházattal ellátassék.

Az intézkedésnek erőszak lévén az alapja, abból örökös jogot formálni csupán a katona családok javára nem lehet, mert most azt a szolgalmányt nem teljesítik. Ezért nem adományoztatott tehát csak ezeknek.

Szép lassan bementünk a szobába. Ott állt a jó öreg egy székben s délutáni álmat aludta.

— Fog így menni? — kerésem susogva.

Talán. — Hozzon kérem egy lámpát — mondta Kovácsnének.

— Egy lámpát? Micsoda lámpát?

— Egy petroleum lámpát.

— Egy petroleum lámpát? Egy égő petroleum lámpát?

— Igen, igen.

— Fényes nappal?

— Mennydörgősadta! Hozzon egy égő petroleum lámpát! Fényes nappal! Igen, igen —

— Akkor előbb petroleumot kell hoznom

— Uram, Teremtőm és a Te állatvilágra!! Hozzon tehát petroleumot, de siessen, siessen.

Erre Lenke néni fölébredt s csodálkozó pillantást vetett az orvosra. Hozzá siettem s hangosan kiáltottam: „Lenke néni, ez egy orvos s a fülét szeretné megnézni.”

— Fülöp, Fülöp? Ah, hanemegyez az öreg Fülöp fia?

— Ez egy orvos s a fülét akarja megnézni — ismétellem még hangosabban és élesebben.

— De mire való az?

— Mert a fülét folytonosan fájtaga.

— Fájdalom?! Isten őrizz! Nekem nincsenek fájdalmaim. Csak egy kis kelés volt s tegnap az is kifakadt. Most Kovácsné székfüteleával mosogatja s ez a legjobb orvosság. Nincs nekem többé semmi fájdalom. Minden jól van! Nincs szükségem orvosra!

— De édes Lenke néni, lissz oly nehezen hall!

— O, én mindig hallgok és ha nem is hallok mindent, az nem baj. Gyakran nagyon is jó, ha az ember nem hallja, amit beszélnek. Sok tudás, fej-

tájas! Nincs szükségem orvosra!

Az kétségtelen, hogy a havasok a székelység voltak. Hogy egyesek vagy községeik vagy vegyesen mindkettő: az bizonytalan. Valószínű, hogy a közelükben lévő községeik. De ennek a vitája ma már túlhaladott álláspont. Hiszen ugyanis kulturális célokra adták vissza és másra, mint a vármegye székely lakosságának vagyoni és közmivelődési emelkedését előmozdító célokra fel nem használható.

S ha ez így van, mire való az a törekvés, mely egyszer az örmenyeket, máskor a székely szülők leányágon való leszármazottjait akarja kizárni?

Viszont velem szemben is felvetései valaki azt a kérdést, hogy ha olyan bizonyosnak és kétséget kizáróan tartom azt, hogy a vagyonhoz való jogosultság a vármegye közönségét illeti: miért felebbeztet csak a leányágon leszármazók jogosultságának érdekében és miért nem az egész közönség érdekében? A felelet igen egyszerű. Ha nem bolygatja senki a kérdést, akkor leltbezésre nincsen ok. De ha az ediktum dacára ki akarják zárni azokat a székely férjakat is, akik leányágon származtak fel, akkor ki kellett mutatni a törekvés jogosultságát és annak keptelenségét, hogy ha a javak Csikmegye közönségére, tehát abból az örmenyek sem zárhatók ki, akkor kilehet-e zárni azokat a székelyeket, akik csiki székely szülőtől leányágon származtak fel, mindaddig, amíg csikmegyei illetőségüket megtartják. Mifele erős szakszaks exkluzív törekvés az egyenlő örökösödési jog jelen korszakában és a feminizmus nálunk is derengő hangján, amely megtakarja őket fosztani öseiktől örökös jogától? Ilyen határozatot hozhatnak a Himeműnek, de nem a férfiak. Az ilyen törekvés Madách eskimóját juttatja eszünkbe, akiről tudjuk, hogy sok főkát kíván és kevés eskimót.

Igaz, hogy a most érvényben lévő kezelési alapszabály is a leányágon való leszármazáshoz kóti a jogosultságot. De erre nézve az a véleményem, hogy az egy miniszterleg jóváhagyott abusus, mert ellentétben van a többször emlelt királyi ediktummal, holott ennek az ellentétnek egy percig se szabadna fellépni.

A megerősítést eszközölő minisztert némileg menti az a körülmény, hogy csak jobb híjánában és ideglenesen járult a megerősítéshez, addig míg meglehetősen alapszabályt készít a vármegye. — A vármegye törvényhatósága pedig mintha érezte volna az exkluzív álláspont jogosulatlanságát, maga sem vette betű szerinti értelemben az alapszabályban körülírt jogosultságot. Adott segélyt olyanoknak is, akik az érvényben lévő alapszabály szerint nem kaphattak volna. Ide tartozik az én fiam is, ki a honvéd főreáliskolán és a Ludovika Akadémián a katonai alapítványt elvezte. De megjegyzem, hogy soha sem tekintettünk sem én, sem a fiam olyan gráciának, a melyhez kegyelemből jutottunk, hanem mint eskimókat illetőségi és csiki székely ősök ivadéka a pályázat rendjén jogosan számitott az alapítvány elnyerésére és csak arra törekedett, mikor elnyerte, hogy azt meg is érdemelje.

A Székelység cikkirója cikket azzal végzi, hogy: „Elvegre lehetnek, akiknek ez az elhatározás (már t. i. a miniszter elől közölt határozata) nem tetszik, lehetnek, akiknek a vagyonból való kizárás kellemetlen, de elvegre nekünk (t. i. a cikk írójának) senki sem róhatja fel, ha a saját igazságos érdekeinkért küzdünk.” Hat másnak fel?

Ezekből a melléírt szavakból káröröm sugárzik, de azt mondom Mefistónak, hogy öröme korai.

Pál Gábor.

VÁROSI ÜGYEK.

A városi téglagyár.

Városunk ügybuzgó polgármestere a városi ipari vállalatát szaporítandó másrészt a közzgazdasági érdekeket és a közszükségletet kielégítendő egy téglagyárral t. i. összehozásán, illetve ezen ipari vállalat megalapításán fáradozik.

Általános panasz tárgyát képezte városunkban az építkezési cikkek drágasága s ez bennitől halott közvetlenül az építkezési kedvre és közvetve a város fejlődésére.

Polgármesterünk, aki a város fejlődését, gazdasági megerősödését mindig szívén viselte, úgy óhajta a bajokon segíteni, hogy egy téglagyárral t. i. alapítását tervezi, mert a város fejlődését leginkább a honfibilis áron beszerezhető és rossz minőségű szögöldi téglák akasztja meg s így égető kérdés, hogy az építkezési cikkek legfontosabbika, tetsessék jó minőségűvé és olcsóvá.

A téglagyár, mint nagyobb ipari vállalat nagy öket igényel s ez a város pénztelensége s kimondhatjuk bátran, hogy földhözragadt szegénysége miatt mint városi intézmény nem létesíthető más városok mintájára s ezért más mód nincsen, mint a lakosság töképpénzzel rendelkező részének bevonásával részvénytársasági alapon összehozni a szükséges tőkét.

Az alapítási tervezet szerint, melyet az aláírási ívvel gyűjt köröznek, az alapítóké 200000 korona lenne mely 1000 drb 200 koronás részvényből fog állni.

A téglagyár helyétől a szeredai fürdő mögött elterülő s mintegy 10 hold nagyságú „veszkapu” nevű hely van kiszemelve, amely a város tulajdonát képezi. A város az alakítandó közgyűlésben meghatározandó számú részvény ellenében halandó átengedni a területet a részvénytársaságnak.

Magunk részéről teljes elismeréssel adózzunk a városi derék vezetőjének, hogy úgy a város, mint erkölcsi testület és mint gazd. jogi személy, valamint a város lakosságának érdekeit szívén viselve, újabb lökést ad a város fejlődésének s a lakosság vagyonosodásának. A polgármester nemese intencióit akkor honorálja leginkább a város közönsége, ha a részvényeket mind jegyzi és lehetővé teszi a vállalat létesítését a kellő alap összehozásával s azt annál inkább s szívesebben megteheti, mert a téglagyár egy busásan jövedelmező s hova tovább rohamosan fejlődő vállalat lesz, amint azt a szomszédos városok hasonló intézményei is feyelesen igazolják.

A katonai beszállásolási törvény.

Azok között a törvények között, amelyek a városokra nagy terheket rónak, nem utolsó helyen áll a katonai beszállásolási törvény. Voltaképpen nem is egy, hanem két törvény ez. Az egyik az 1879. XXXVI. t. c.; a másik ezt részben módosító, részben kiegészítő 1895. XXXIX. t. c.

Ezen törvények szerint a beszállásolás tartalmára nézve állandó vagy ideiglenes; módjára nézve közös, vagy egyenkénti. Úgy az állandó vagy ideiglenes, mint a közös vagy egyenkénti beszállásolás terhe első sorban a városokra hárul. Mert hiszen katonák természetesen leginkább szívesebben tartózkodnak a városokban akár állandóan, akár ideiglenesen, mint a falvakban. Helyen való tehát, hogy ezzel a kérdéssel a városok beletáborban foglalkozzanak.

Amde idején való is. Mert a katonai beszállásolási törvénynek a beszállások ellenében fizetett díjakra vonatkozó rendelkezései minár alapsan elavultak. Nem is esoda! Hiszen a díjak az 1879. évi törvényből valók. Az 1895. évi törvény ugyasólván változatlanul átvette azokat, csak kiegészítette a másodikosztályú lakományokra vonatkozó tarifával.

Már pedig 1879. óta nagyot fordult a világ kerke. Egyebek között alapsan megdrágult minden. Ugyancsak felemelkedtek az anyagárak és a munkabérek egyaránt. A katonai beszállásokért fizetett díjak azonban meg mindig a régiéek, a több mint három évtized előttiek. Egy legelső elszállásolásért — fillérekre alszámva — első osztályú lakományban 7 fillér, másodikosztályban 4 fillér, főlakományban 2 fillér, egyenkénti beszállásoláson 3 fillér jár naponként. Egy 10 elhelyezésért első osztályú lakományban 6 fillér, másodikosztályban 3 fillér, főlakományban 3 fillér, egyenkénti beszállásoláson szintén 3 fillér. Ezek az árak, illetve díjak vonatkoznak az altisztek és a többi legénység szállásaira. — Ezek az irányadók a lakományokért fizetett terítési összegnek (évi bérek) kiszámításánál is, amelyek 25 évi időtartamra kötelezők abban az esetben is, ha időközben a terítési díjak törvényhozásilag emeltnének.

Ugyancsak a díjak érvényesek az ideiglenes (átvonnol) beszállásoknál az altisztek és a legénység szállásai után; míg a tiszti szállásokért szobánként bitorzáttal, fűtéssel, világítással Budapesten és az első öt lakberosztályba tartozó városokban naponként 70 fillér, a többi városokban 52 fillér jár.

Nagyon időszerű volna hát, ha városaink egye-sült erővel mielőbb mozgalmat indítanának és kiesz-közölnék, sőt kérészakolnák a beszállásolási törvény módosítását, illetve a terítési díjak felemelését.

A vederotörvény és ezzel kapcsolatban a katonai létszám emelése csak idő kérdése. A létszámemelés természetesen leginkább maga után a katonai beszállásolás mennyiségének növekedését. Ha több a katonai, több szállásra van szükség. Tehát több új lak-tanyára és a meglévők bővítésére, nagybővítésére.

Egyöntetű érélyes eljárás mellett a siker el nem maradhat. B. I.

Színházi esték.

Krónikánk második hátsája kissé resignált hang-nemben játszott. Volt rá okunk. S bár itt ott jelen sorainkban is fájlalunk kell egyet-mást, mégis már az elején megállapíthatjuk, hogy a heti jobb műsor révén most több sikerrel számolhatunk be. Nagy vonalú általánosításokkal azonban nem elégedünk meg. Mi nem színeslehetőségeket akarunk mérlegelni s eleve kimondani, ez vagy az ilyen meg olyan színes s punktum. Nincs tovább. Nem. Mi a színi kritika — hacsak, hogy e komoly képi szót használjuk — mi

a színi kritika jogát és földadatát abban látjuk, hogy megjátszott szerepeket értékeljen. Megjegyzéseink tehát mindig ad hoc szólnak. Igen jól tudjuk, hogy a művészi produktumok között ép a színeszi az, mely a legerősebben benne gyökerezik az alkotás gyorsan iramló pillanatának hangulatában. A költő egy-két verselábat kijavíthat. A zeneszerző kompozíciójának akár egész tónusát megváltoztathatja s így tovább. A színeszi, ha rosszul csinál valamit, vége. Vissza nem csinálhatja. Kedvezőtlen hangulatban a legjobb erő se képes megragadni. Ellenkező állapot azt is segítheti tetszetos alakításra, kiről kánonszerű leszűjtő ítéletünk már elhangzott. A jó színeszi egyszerű jóbát, mások gyöngébbet ad. Viszont a kevésbé tehetséges is meg-laphatja ottan-ottan és kiaknázhatja kedvező dispo-zícióját. A mi értékétől hozzázólásaink tehát, amelyek természetesen szintén szubjektív hangulatunk redőin szűzölnek át, nagy részt tünékeny jellegűek. S ezt egyáltalán nem resteljük bevallani. A nagykepűskö-dést nem szeretjük. Sőt utáljuk. Ilyetén felfogása a színi kritikának kulomben is a dolgok természetben rejlik. A színeszi magatartómódása egyvel lelkialtatóból a másikba, szárnyas percek műve. Ép e körülményben rejlik a nagy színművészek tragikumai. Az ő alkotásuk nem maradandó; az estével elmul. Ez elvi felfogásból lüzzük tehát tovább megjegyzéseink lánolatát s ed-digi módszerünk megtartva folytatjuk krónikánkat.

A Gúthi-bokázati. (A kegyelmes ur) példait nem sok gondolatot kelt bennünk. A darabnak nincs mon-dani valója. Jobb volna hát ha hallgatnánk. Az előadás-mint itt-ott voltak kellemesebb mozzanatai, ám azért bohókás volta mellett is pénteki hangulat ált rajta.

Szombaton Babuska Fal Lelő bájos tulbemászó zenéit operettje került színe a címszerepben Fűredi Vilmaival. Szimpatikus egyénisége illet a naiv trafikos leányka a kis Premier Juliette szerepéhez. Diszkrét ja-tékával teljes illuziót és igen kellemes benyomást tud felenni a nézők lelkében. Méltó partnere Tompa Béla a Tiborlász Márki hálás szerepét rutinos könnyed játékkal ábrázolta. Sándor Ilonkának Rosalilla alakítá-sával alkalom adódott lobogó temperamentumának teljes érvényesítésére. Elegans volt, mint mindig és emellett tüzes graciosus, mint egy igazi spanyol táncosnó. Jó volt Kertész S. a Denalrelle márki szerepében.

Vasárnap délutáni előadásban „A kis cukros” ment, tapintatos megválasztással, a legvalásabb kö-zönség: az ifjúság előtt. Derült éleik nezőtér és teljes hangos siker. Tompa Imre valóban kis cukros volt: közvetlen játékaival, úde természetességével ragadta el hálás publikumát. Tompa Béla, Kertész S., Makai Elemér s a többi szereplő mind osztozik az ügyes, gyorsan legördülő előadás sikerében.

Az estei siker még teljesebb. Mert színes és ka-lindos, de forrón poetikuss az a levegő, melyben a „Czigány szerelem” alakjai mozognak. S abban a Lehármuszikában van valami, ami szárnyára kapja az ertő lelkét s elszuh vele egy szebb világba: a han-gos sustorgó lilás vizeire. S essék itt elismerő szó e hangok mestereiről is, kik precis karmagyi vezetés mellett miúndanyian, de kivált a prí m e d ő s, ki a szolo-részeket is kellemes lágysá-gal s nyugodt biztossággal játszatva, dícséretet érdemelnek. Érről az előadásról Csikszereadában, mégha az a hánytorgatótt kritikusai bogar belénk szállana is, csak kellemes hangon emlékeztetnénk meg. Ki sze-rett s élvezni tudja a szépet, sok gyönyörűségét ta-lálhatott az almonkódó burkolt valóságban. Eklátáns példája ez operett egyébként annak is, hogy e mű-lajnak valójában keptelen, de bevett, sőt tulhajtott közönsévele is lehet finom szorakoztatást elérni az immorális büzös tavainak erintgetése nélkül is. Pedig a téma itt is forró verű csapongás. De a cigányos szerelem pezsgése nem mutatja a fogait s módfelett nem kiabál. Mas szóval az anyag beállításra művészi s a hangoknál olyan keretében mozog, amely csupa haruonika, csupa szin és illat s e színlátásban és illatkeltesben mintha versenyre keltek volna a legjobb nőnekesek! Fűredi V. az álmadozó Zörka szerepét zűsítésenként, bár elég magasra nem csapó hangjával zűszetösen töltötte be. Az ő mozdulatain és tagle-téséin is látszik, akárcsak a Jámbor Gy.-en, valami nehezkés bizonytalanság. De azért mindkettőjüket —

Jámbornak nem érés, de leglisztább, legtenoribb te-norja van — szívesen látók többször is. Sándor I. most is színes és temperamentumos személyesítője volt egy diszpeldányi felsőleányistának. Rózsahelyi Ilonája meg epenséggel festői látvány s beszéde ta-nuság volt amellett, hogy hálás szerepekre ő teljesen érdemes. Hang anyaga, igaz, szűköss, de azzal oly finoman bant most is, hogy meleg illuzióba ringatott. Sok ordozás koptatta már „Messe a nagy erdős”-t, de ilyen színes előadásban mindig szép marad. S ilába! A színpadon első rangú tulajdon a formás idomok ritmikus lengése is. S Rózsahelyi bravurosán tanolt. Ez volt idáig a legutóbbi erő alakítása. Nem esoda, ha erzekény szívek elismerésük rózsaszegfü-csokranak kettejével hódoltak neki. Tompa B. a tepe-lák Kajetan személyében az ő megszokott közönsé-

segével s ha nem is egyforma erővel, de minden helyzetbe beelőmléni tudásával nem kis mértékben járult a sok élvezetet nyújtó és sikerlelt. Szeredahelyinek (Józi cigány) ez volt első komolyabb lépése s kellemes zöngéjű hártonját élveztük is. Ha egy-két hangjával főnnebb érne, jobban tapsolnának neki, ezt ő maga éri legjobban.

A hétfői (29) zonaloadás meghozta a maga kamatját. Kiváncsiak vagyunk, lesz-e még valaminek hasonló felhívás. Félhelyiáruk mellett részletesen ilyen előadásban a körülményeinél fogva ritkán járó közönséget, helyes, sőt dicséretes dolog. Egyébként a darab maga is vonzóhatott Hiszen Tompa Béla ügyes és értelmes vállalkozása a „Színházi Újság” már előre nyújt rövid tájékoztatást a színe kerülő darabokról. S úgy olyan híresség, mint a „Két árva”, a maga romantikus felzászáiban is érdekes. Az igaz, ráillik: joból is megart a sok. Pedig a legjobb erők mind életelevesen játszottak. Legtöbb energiát tekintetel azonban bele Tompa I. a vak leány, Luise-nak megindító prezentálásában.

Az „Israel” előadása nehezen, vontatottan indult. A farsági jelenetek, hol mozgás, cselekvés nem igen van, teszik igazán próbára a színeskészségeket. Az első jelenetben maga Tompa B. is egy kisként nehezen lendült bele a kelto hangulatba. A helyzet dik-talta szenvedélyes kitérőt nélkülözött. Annak a cím-dernek Gutlieb fejéről másként kellett volna lecsúsznia. A továbbiakban azonban egész erőből játszotta meg nehézs bizony nem az ő egyéniségének való szerep. Török Kornélia végig ládagan hagyott A bensejét ditó viharokat sehogyse tudta érzékelni. Pedig Ágnes hercegnő nagy tragikái erőt hordoz. Annak vissza-történetére tetemes drámai készség szükséges. Tompa K. (Gutlieb végig felbélisélt) és lu interpretá-tóra maradt a megalázott zsidó bankárnak.

A klasszikus értékű „Rip” méltó felújításban tárta fel szépségeit az utolsó januári estén. Fűredi Vilma és Szerdahelyi ebben érvényesültek még a leg jobban.

HIRÉK

— **Uj doktor.** Dr. Márton Gabor esikszentmar-toni ügyvédjelölt január hó 27-én avatták a jogtu-dományok doktorává a kolozsvári Ferencz József tudomány-egyetemen.

— **Jutalmazások.** Az igazságügyi miniszter a múlt héten közölte a esikszeredai kir. törvényszék elnökeivel, hogy Gajzágó Gerő, Nagy István kir. törvényszéki és Ambrus Péter kir. bírói írásbeli írodatsízeket példás szorgalmuk és felkülsímeres munkájuk elismeréséül 40-40 korona penzjutalomban részesítette.

Ugyancsak ilyen címen 20 korona penzjutalomban részesült Petres Antal a kir. törvényszék régi derék szolgálója is.

— **Az uj bukaresti főkönyz.** A külügyminisz-ter bukaresti főkönyzülá br. Bornemussza Gyulát nevezte ki. Azon körülmény, hogy a fényes hivatalra magyar ember neveztetett ki, nagy örömet kellett a romániai magyarok körében.

— **Esikszéki tárgyalások.** A kir. törvényszék-en február 19-én kezdődik a folyó évi első ülésszak és tart március 2-ig bezárólag. Az ülésszakon 8 ügy kerül tárgyalás alá, a melyből eddig még csak ötöt tüztött ki az esküdtbírósg elnöke.

A már kitűzött tárgyalások sorrendje a következő: február 19. Vádolt Csernák Sándor vádolva van halált okozó súlyos testi sértes bűntettével. A tanács tagjai Demény Ferencz kir. ítélőtáblai bíró mint elnök, szavazó bírák Baldi Aurél kir. törvényszéki és Szacsavó Imre kir. járásbíró. Február 20-án vádolták Bálint Ferenc s társa, vádolva vannak szándékos emberölés bűntettével. A tanács tagjai Demény Ferencz kir. ítélőtáblai bíró mint elnök, szavazó bírák Baldi Aurél kir. törvényszéki és Száva Antal kir. járásbírók Február 21-én vádolt Dobos Mihály. Vádolva van szándékos emberölés bűntettével. — A tanács tagjai Demény Ferenc kir. ítélőtáblai bíró mint elnök, szavazó bírák Baldi Aurél kir. törvényszéki és Veress Árpád kir. járásbíró. Február 23-án vádolt Demes Ignác József vádolva van halált okozó súlyos testi sértes bűntettével. A tanács tagjai Demény Ferenc kir. ítélőtáblai bíró mint elnök, szavazó bírák Baldi Aurél és dr. Szabó Alajos kir. törvényszéki bírák. — Február 28-án, 29-én, március 1-én, március 2-án — tehát 4 napon át tárgyalják gyujtogatás bűntettével vádolt Ferencz György Sándor és 35 társa bűn-ügyét. A tanács tagjai Kovács Lajos kir. törvényszéki bíró, mint elnök, szavazó bírák Baldi Aurél kir. törvényszéki és Maraschli Róbert kir. járásbíró, jegyző lesz Görög Péter kir. törvényszéki jegyző.

— **Rika kiténtés.** Az Országos Magyar Vadá-szati Védegylet I. év január hó 4-én tartott igazgató-sági ülésében **Bodó Dénes** madéfalvi lakosnak a din-vadirtás körül évtizedeken át kifejtett fáradsátlatlan

buzgalmaért és páratlanul álló sikereiért 100 kor. penz-jutalmat adományozott és őt az egylet **nagy cziszt éremével** tüntette ki. A kiténtett bátor vadász nem kevesebb mint **207 farkast és 31 hiuzt** ejtett el egy maga, a mi nemcsak Csiknégnyében, hanem az egész országban páratlanul álló vadász eredmény. Itt emlit-jük meg, hogy a Földmivlelőügyi miniszter még a múlt év őszén 300 korona jutalomban részesítette Nimród apánknak eme jeles utódát. Vadászaink meg-nyújtatása végett szükségesnek tartjuk közölni azt is, hogy a **207 farkas és 31 hiuz** elejtése **hatóságilag igazolva van**, tehát a kiténtés nem történt érdem-telenül. Azt sem véljük figyelmen kívül hagyandónak, hogy az elejtett dúvadok után, a szokásos díjakat számítva 3808 kor. illetve Bodó Dénest s ha hozzák számítjuk a Földmivlelőügyi miniszter által adományozo-t 300 koronát és az Orsz. Magy. Vadászati-védegylet mostani 100 kor jutalmát, összesen 4208 koronának lett tulajdonosa puskája útján. Ha még a tarkas és hiuz béröknek értékét is számításba vesszük, azon tapasztalatra jutunk, hogy Bodó Dénes nem fizetett rá a költségesnek nevezett vadász-sportra. Vadász barátainknak hasonló jókat kívánunk. . .

— **Elhalasztott közgyűlés.** A Csikszeredai Dal-es Zene-egylet január 21-ére összehívott évi rendes közgyűlést nem lehetett megtartani, mert a tagok határozatképes számban nem jelentek meg. A következő ülés I. évi február hó 11-én délután 2 órakor ugyancsak a városlah tanácskozás termében lesz, mely az alapszabályok értelmében a tagok számára való felkint nélkül határozni fog. A tárgyszerőzet azo-nos a január 21-én összehívott közgyűléssel. **Az egy-let elnöksége ezúton is felhívja a tagok érdeklődését.**

— **Halálozások.** A felcsiki kerületi papságol su-lyos vesztéség érte Koródy Mihály esikszentmiklósi plebános folyó hó 27-én történt elhunytával.

Fiatalon, áldásúsn felkápásztorkodásának 24-ik évében hunyta le szemét öröke.

Megdőbvenve vettük tudomásul a hírt, hogy Koródy Mihály az életerős férfi, a jó lelkiatya, a köz-életi kiválóság, oly rövid szenvedés után lett az enyészett.

Temetése mult hó 30-án d. e. 10 órakor történt az egyházmegye közönsége és a varmegye uriközön-ségének igen nagy részvétel mellett. Az egyházi szer-tartást Bálint Lajos felcsiki főesperes végezte a kerületi papság segédlete mellett, a gyászbeszédet pedig Gabosi Dénes esikszentmihályi plebános mondotta fölfőtte, aki midőn beszédében a szerető paptársól s az ő legjobb barátjától búcsuzott el egy szem sem maradt szárazon a meghaltaságtól.

S a Hó Károly esikszögödi illetőségű rok-sambányai áll isk nyug. igazgató 44 éves korában Roksánbányán elhalt. Halálát a varmegye nykben nagy rokonság gyászolja.

— **Sorozás.** A folyó év tavaszán tartandó so-rozásokhoz február hó 3-án tartják meg a főszozga-biroságnál a sorszuosakat az összes előjáróság tag-ok jelenlétében. A felcsiki sorozójársában az összes állításkötelesek száma 948, ebből az első korosztály-hoz tartozó egyének száma 522. Akik valamely ked-vezményi akarnak igénybe venni a sorozás napjáig jelentek be.

— **Közérdekű földmivlelőügyi miniszteri ha-tározatok.** A legelőrendtartásra vonatkozólag a föld-mivlelőügyi miniszter két érdekes határozatot hozott a napokban.

Az egyik határozatban kimondja e miniszter, hogy a közös legelők használatára minden közbirtó-kosságnak sürgösen legelőrendtartási szabályokat kell alkotni s ezen rendeletet még azon közös legelőkre is kiterjeszti, a melyek nem közbirtokosság tulajdonai hanem többek közös, de magán tulajdonát képezik. A másik fontos határozatában kimondja a miniszter, hogy legelői tulajdonról nem lehet szó az olyan legelőknél, a melyről az állatok naponkint hazajár-hatnak s otthon is takarmányoztatnak, mert a kihaj-tás elsősorban az állatok szabad mozgásából és jár-tatásából eredő előnyökért történik.

— **Mulatságok.** A szépvízi műkedvelő és szin-pártoló egyesület 1912. február hó 10-én színielő-adással egybekötött zártkörű táncéstelet rendez.

A esikszentgyörgyi Önkéntes Tűzoltó-gyestület, saját pénztára javára február 10-én táncéstelet rendez.

— **Petroleumkutatók Háromszékmegeében.** Háromszékmegeében nagy buzgalommal kutatnak petroleum forrás után. A kutatásokat most Kovász-nától kiindulólág rendszeresen legják tovább folytatni és kiterjesztik a zabolai uradalomra, a hol már talál-tak egyszer petroleumot.

— **Eltűnt gyermek.** Albert Lajos 16 éves fia a esikkarfalvi erdőből 1911. november hó 2-án nyom-talanul eltűnt. Az eltűnt fiú után azóta eredményte-lenül kutat a hatóság.

— **Elzámolás.** Január hó 20-án zajlott le a csikszeredai ifjuság által rendezett, erkölcsileg jól sikerült „Polgár-bal”. Bevételeit 208 korona 40 fillér, melyet a kiadások feltöltéséül felhasználtek: Cseli István 5 kor, Farkas N. 3 kor 40 fill., Nizsel Adolf

3 kor, Nizsel Jakab, Strul Izszak, Grell Károly 2 kor. Barbra János, N. N., Ilyes János 1 kor. N. N. 80 fill., Kalamár Annuska, N. N., Csizsár Dénes 40 fill. A felülfizetéskért fogadják a nemessivn adakozók hálás köszönetünket. A Rendezőség.

— **Mennyit ér meg egy cglány.** Vaszi József esikszatoszegi muzsikus cigány 13 éves koráig ne-velte ifj. Vaszi István nevű unokáját s meglanítottá ezalatt a nyirently ügyes kezelésére. A gyermek apja esikszentkirályi Vaszi István a mult héten lement Csatoszegre s a fiát a nagyapától élvette s a gyenge fejlődésű gyermeket 10 fo-intéri eladta Gabor István gymesközéploki cimbalmas cigánynak. Az érdekes embervásár folytatása január 29-én játszódtott le a főszozga-bírósgnál a hol a nagyap a hatóság által gondozására bízott unokájának hozzávaló visszakísér-tesetést kéri.

— **Elzámolás.** A gymesközéploki kereskedők és kereskedelemi hivataluok mult hó 27-án igen jól sikerült táncéstelet rendeztek, melynek eredményéről alább számol be a rendezőség. Felülfizetések összesen 240 korona. Belpó jegyek összesen 112 korona. Be-vétel összesen 352 korona. Kiadás 232 korona 5 fillér. Marad tiszta bevétel 119 korona 95 fillér, mely összeg a gymesközéploki szegény gyermekek közt lett lelo-sztva. Felülfizettek: Dobál Antal Gymesközé-zeplok 20 K. Smitlovits Marton Gymesközéplok 17 K., Dr. Nagy László Gymesközéplok 15 K., Becker Hen-rik Gymesközéplok 15 K., Sebes Guszláv Gymes-középlok, Dobál Gergely Gymeslélosok, Schmidt Mihály Budapest, Ardó, Hoffmann, Schulz Budapest, Schulz Manó Recefeháza, Kaszák Antal Brassó 10—10 K.; Bieier Hugó Brassó, Pótsa Sándor Gyimes, Bodri István Gyimes, Pototzky Marton Csikszereda, Czeli Frigyes és Fiai Brassó, Kurländer és Ullmann Kolozsvár, Gicza P. Gyimesközéplok, Bermann József Gymesközéplok, Berkovics Albert Gymesközéplok, Oren-stein Hermann Brassó, Balázs Dénes Gyimesközé-pl. Zakariás István Gyimesközéplok, Tausinger Mór Gyimesközéplok, Goldstein Hermann Gyimesközé-pl., Ackermann E. Gyimesközéplok, Leopold Weis et Comp. Bécs, Matyus Pál Gyimesközéplok 5—5 K.; Daniel Lajos Brassó, Spitz Albert és T. utoda Brassó, Bettelheim M. és Társa Budapest 3—3 K.; Ekstein Jenő Gyimesközéplok, Schuller Károly Gyimesközé-pl. Ackermann Bernáth Gyimesközéplok, Schjár Akos Gyimesközéplok, Herskó A. Gyimesközéplok, Mendelovits A. Gyimesközéplok, Grünberg F. Gyimes-középlok, Péter Lajos Gyimesközéplok 2—2 K.; Feld-mann Ferenc Tg. Okna (Románia) 1 K., Teutelhbaum J. Gyimesközéplok 1 K., Herskovits József Gyimes 1 K. Felülfizetések összesen 240 K.

IRODALOM.

Felhívás előfizetésre.

Portik Andor joghallgató „Szomorú Nóták” és Szitya Dalok” c. alatt közelebből kiadja versgyűj-te-ményeit magyarjellegű rajzokkal, csinos kiállításban. A szerző következő előfizetési felhívást bocsátotta ki: Ha halodik már! e jelge, e cím alatt ohajtánm, én egy husz éves ifju, ifju verseimet: a „Szomorú Nóták”-at és a „Szitya Dalok”-at utra bocsájtan. Nem éretlen feltűnési vagy, avagy alacsony nagyzási hóhört az, mely engem e célon megvalósítására ve-dett, hanem verseimben élő eszmék és igazságok dia-daláért lobogó öszinte tűz és harki kedv.

Hargita népe, a székely nép, melyből fakadtam, melynek vére kering ereimben, melynek szive dobban a szivemben, melynek gondolkozása az én gondol-kozásom. — egy őszinte, igazságszerető, hazajához, és Istenehez fanatikusán ragaszkodó, ősi erkölcsű, nemes, büszke nép; arcam még pirít az egészség ró-zsája. Ilyen akarak lenni én, s ilyenek akarnak lenni verseim, mert nem tagadom meg soha, sehol Apámét és Anyámát!

Szeretem az elnyomottakat: az Igazságot, az Etelközöket s a magyar anyának Proletár Magyarjait; mert tudom, hogy igaztalan ige alatt nyögnek, mert tudom, hogy „hajhalodik már”, mert tudom, ha e népek megadott, mi az ové és nem másé, vagy enged, vagy nyögni fog meg egyszer Bécsnek büszke vára! Gyüölöm a csüggedést a csüggedéssel. A kedvet, a kedvet a harcot, a harcban az életet kívánom!

Fiatal erősem megnyitlathozása lehet nem teljes, lehet nem tökéletes s éppen azért nem mondok többet, mint amennyit mondhatnak verseim. Itéjen lelel-tek, ki erre hivatott: a nagyközönség, melynek jó-indulatu támogatását kerem jelen alkalommal, és elő-fizetési felhívás kibocsájtsáskor. Ára füvé 2 kor.

P. Jánossy Béla új könyve.

Mondják: az irodalom nagy, széles mező, melynek sok a hegye-völgye-viránya. Es e széles mező soklajú növényt hoz: virágot, színes — illatosat, dudvát keserűszagosat. A magyar litteratura mezejének tán sohasem volt több dalosa, televényéből gazdagabban nem bujtak éle a maghozó csirák, mint ma. Kivált elbeszélő irodalmunk roppant neki lendült. Egy mást érik a könyvtechnika hírtelen fejlődéséről is tanus-kodó novellás kotelek. Megannyi sokféle jelességgel dicsekszik. Együtt magafestően hirdetik édes magyart nyeivünk csodás fejlődőképességének büszke diadalát. És rika közöltök, melynek felette felleg ne torlódnék. Melynek témáiban valósá válna, beteges részletes-nem vonaglanak. És kevés van, melynek szene, köze

hideg északi lény ne lopoznék. És itt van e kevesek közül egy a kezemben. Jánossy új könyve: „Az élet mellől.” Meleg érdeklődéssel fogok neki. Ismerem szerzője portréját nemcsak az életből, de verseiből, számos apróságából, előbb megjelent műveiből. Egy szép költeményét már diákoromban szavaltam. Akkor nem tudtam, hogy maga is diák még. S most, mikor előttem fekszik csinos külsejével legva is vauzó új kötet, lelkemben újra megrezdülnek azok a hurok, amiket az ő járatos ujjai hangzásba hoztak akkoron. És e hangulattal forgatom a könyvet. És diák vagyok újra Boldog, nagyotvaró, tiszta levegőt faló diák Gyermekfűj, amikor még ott van szemünkön az istenekzötte jótékony rózsaszínű fátyol. Amikor még sok mindent nem tudunk. Amikor még az ideák ködében, a szavak burkán innen gondolkozunk. Amikor hiszünk, hogy az emberek jók, mind jók, mind szeretik egymást. Hogy a barátok egymásért vannak, nem hogy alá állásák kölcsönösen lábuk alatt a talajt. Amikor az élet metsző lagyos szele egy virágunkat se rontotta meg. Amikor még az élet mellett vagyunk. Ilyen világ ez a Jánossy világa. Egyszerű, meghitt, tiszta, ideális, poetikus világ. Erős színekkel megfestett nagy lelki küzdelmeket nem talál élénk. Mely esésű vizek dörgő morajánál a symbolizmus magusköpenybe burkoltan nem hallgatja síró panaszaikat a semminek. Az ő palettáján nincsenek lilatrócsok s duzadt vámpirajakak nem kerülnek képei közé.

Összinté nyílt szemek, mosolygó arcok, meleg szívek. Ezek a Jánossy alakjai. Tán kissé túl a mértéken jók, idealizáltak kevés kivétellel. Tán az élet mellől s nem belőle emelkednek ki. Am ép ezért esik oly jól együtt lenni velük. Csak Ágh tanár ur felesége kissé goromba. Belegurítja lényűránt a lagyos vízbe, hogy meghaljon belé. S teszi ezt az ő drága ölebeeskéje miatt. Lám a gyermekkaldás hiánya nagy átok! A „Szemtili szembe” alakjaiban s helyzetekben nem látunk elég valószínűséget. „A Sárka diplomájának” se igen találjuk úrpontját. Hanem a többi mind belizelgő, kedves történet. „A csoda” mintha egy kissé „Bor”-izú volna. Az igaz, hogy itt az aszsony meggy duzzogó ürje után s nem megfordítva. A Kelen Laci uraságában sok kaputósá váll székely ifjember megláthatná a maga arcképét. Kiérezzük belőle azt a rajongó szeretetet Székelyországnak, mely ott rezeg abban a kis Muruckovi gyémántköves-kében:

„Székelyföld
Mindig zöld
Hazám ott,
Szíven ott...”

Nem írhat így más, csak székely író. „A szivarfist” egyes rajza s terji logikának behódoló hiszagsverte asszonyos okvetellenkedésnek. „A második asszony” pompás pofonját szinte szeretnők megduplázni. A Clandia nővér megnyíló szívének áruló sugara, a Soos Terka szemérmes pirulása, az Orbán Gyurka s Csató Marga naiv szerelmének gyermetes ebrezése mind-mind halk finomsága, a csattanó rózsá írisz üdőségével ható novellák. Rajzai annak a szerelmnek, amely nem kiabál. „Mert a szerelmet nem okvetlenül szükséges mindig élő szóval bevallani. Éleg ha a kit szeretünk, gyöngöden, finoman átnyalaboljuk es átvisszük a patakon, miközben piros, forró arcunk összeér.” (A patakon át.) S a mily üdék és átlátszóak a történetek, olyan azok nyelve: kérésletlen, tiszta csengőség, nem egyszer finom árnyalatokkal színező.

Jánossy e kötettel nagy lépést tett előre, hogy nevet tisztelettel emlegessék azon írók között, kik lelkükből lakozott vér a mi vérünkben. Nem jóltunk mérészen, ha azt mondjuk: sok puha lányos szobában tognak melegen gondolni e fehér novellák írójára, ki amny szeretettel rajzolja meg az öreg Buzsának, a három nevtűnek torlombor arcát, amily együttérzéssel borul oda az oltár elé az „Egy száll rózsá” kissé erőlen és szentimentális férj alakja mellé. Még egy utolsó szót: nemes életfelfogás, meleg szív, élő

hit jellemzik e könyvet. Ahány a lapja, amily kellemes pillanatot nyújt.

Megjelent a szerző kiadásában (Koloszvárt, Szentegyház-utca 5.) — Megrendelhető egyébként Szvoboda Miklós utján is. Ára 2 K 10 fill.

—Ár.

Nyiltfér.)*

Tisztelettel értesitem Csikvármegye nagyérdemű közönséget, hogy Vécsey Gábor urral mindennemű közösséget megszakítottam, ezután csakis a magam neve alatt folytatom iparomat, kérve a nagyérdemű közönség becses párlfogását és jóindulatát.

Csikszereida, 1912. január 28.

Tisztelettel:

Rudics István,
képesített kőmives-mester,
mint vállalkozó.

*) E fovat alatt közölkéért nem vállal felelősséget a Szerk.

Sz. 1053—1911. végri.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csikszereida kir. járásbíróságnak 1911. évi V. 1394. számú végzése következtében idős Pap Péter csikszenttamási lakos javára 270 kor. 77 fill. s jár. erejű 1911. évi november hó 30-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2300 kor. fillérré becsült követhető ingóságok, u. m.: bivalak, sertések, lovak és kősi nyilvános árverésen eladandak.

Mely árverésnek a csikszereida kir. járásbíróság 1911. évi V. 1394. számú végzése folytán 270 kor. 77 fill. tokekövetés összesen 38 kor. 30 fillérből bíróilag már megállapított költségek erejű végrehajtást szenvedő lakasán Csikszenttamason és Csikszentdomokoson leendő megtartására 1912. évi február hó 7-ik napjának délelőtti 11 órája határidővel kitézik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzűzetés mellett, a legelőbbit igények, szükség esetén becsésron alul is le fogják adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csikszereidán, 1912. évi január hó 18-ik napján.

Molnár Sándor, kir. bír. végrehajtó.

Szám 6800—1911. tkkvi.

Árverési hirdetmény és feltételek.

A csikszenttamási kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság Erdély Sándor és társának tulajdonközösség megszüntetése iránti végrehajtási ügyében János Jakab, János Jakabné, Erdély Sándor, Erdély Gyula, Adorján Imréné, Erdély Maria, Erdély Aron, Bence Ferencné, Dániel Róza, Péter Ferenc, Dániel Anna, Dániel Sándor, Dániel Ferenc, Dániel Denes, Bakó Károly gondnoksága alatt álló Dániel Róza, Bakó Károlyné, Dániel Anna kérésére a végrehajtási árverést a csikszereida kir. törvényszékhez tartozó és a csikszenttamási kir. járásbíróság területén fekvő, Csikmenaság község határában fekvő, a csikmenasági 66. sz. tkjvben A +

126. hrsz. a. foglalt ingatlanra	11 kor.
a 4675. sz. tkjvben A +	
331., 332. hrsz. a. foglalt ingatlanra	42 kor.
a 66. sz. tkjvben A +	
1086/2., 1087., 1088/b., 1088/a. hrsz. a. fogl. ingatlanra	127 kor.
1779. hrsz. a. foglalt ingatlanra	20 kor.
1882. " " " " " "	12 "
1917/2. " " " " " "	10 "
2616/2. " " " " " "	04 "
2761. " " " " " "	04 "

9979. hrsz. a. foglalt ingatlanra	04 kor.
4021. " " " " " "	16 "
4149. " " " " " "	05 "
4305. " " " " " "	08 "
4380. " " " " " "	05 "
4503. " " " " " "	04 "
4979. " " " " " "	05 "
5401. " " " " " "	01 "
6389/1. " " " " " "	04 "
6413. " " " " " "	07 "
6414/2. " " " " " "	02 "
6468/2. " " " " " "	05 "
6470/1. " " " " " "	04 "
6515. " " " " " "	11 "
7813/1. " " " " " "	10 "
7872/2. " " " " " "	13 "
8676/3. " " " " " "	13 "
8833. " " " " " "	46 "
9089/2. " " " " " "	28 "
9257. " " " " " "	06 "
9242. " " " " " "	15 "
9536/1. " " " " " "	24 "
9764/1. " " " " " "	58 "
10317/1. " " " " " "	8 "
10341/3. " " " " " "	3 "
10748/b. " " " " " "	33 "
10997/1. " " " " " "	6 "
11047/1. " " " " " "	5 "
11145/2. " " " " " "	3 "
11491. " " " " " "	1 "
11844. " " " " " "	9 "
12883. " " " " " "	5 "
12937. " " " " " "	1 "
13278. " " " " " "	7 "
13874. " " " " " "	7 "
14463. " " " " " "	10 "
15361/1. " " " " " "	7 "
15437/2. " " " " " "	10 "
15755/2. " " " " " "	7 "
15778. " " " " " "	4 "
4887/2. " " " " " "	2 "
5031/1. " " " " " "	10 "
8630/1. " " " " " "	14 "
11696/2. " " " " " "	10 "
az 1775. sz. tkjvben A +	
14821/2. hrsz. alatt foglalt ingatlanra	13 kor.
14393. " " " " " "	7 "
2394. " " " " " "	11 "
5993. " " " " " "	27 "
5997. " " " " " "	4 "
6000. " " " " " "	16 "

ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeli azzal, hogy az árverés a 66. és 4675. sz. tkjvben C. 1. alatt özv. Ilj. János Istvánné javára bekebelezett haszonélvezeti jogot nem érinti.

Az árverésre határnapul 1912. évi március hó 2-ik napjának d. e. 9 óráját Csikmenaság község házához tűzi ki azzal, hogy az árverést az ennek elrendelését kérelmező bármelyik fél kérelmére, illetőleg jelenkérésére is, ha egyébként akadály nem mutatkozik, meg kell tartani.

Jelen árverési hirdetményt a Csikszereidában megjelenő „Csiki Hirlap” című lapban első sorban János Jakab és János Jakabné által rendeli egyszer közölni, de amennyiben ezek a közölkéssel időben nem eszközölnek, a fentirt többi árverési kérelmező részéről kell esetleg az elrendelt hirlapi közölkéssel gondoskodni.

Árverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlan kikiáltási árának 10%-át, mint bánatpénzt, készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kérehez letenni.

Vevő köteles a bánatpénzt az általa ígért vételár 10%-áig nyomban kiegészíteni, mit ha nem tenné, ígéréte figyelmen kívül marad, s a haladéktalanul folytatandó árverésen részt nem vehet.

Az ingatlan a kikiáltási ár 2/3-adánál alacsonyabb áron el nem adható.

Csikszenttamaron, 1911. évi december hó 28-án.

Berze Árpád, s. k. kir. alj. bír.

A kiadmány hitelűl:

Kovács Antal, kir. tkkvezető.

Igen izléses, modern lakóház

remek beosztású, kényelmes helyiségekkel s meléképületekkel. a „Kicsi Mező”-n — Zsögöd és Csikszereida között, éppen a város végén eladó. Bővebb felvilágosítást nyújt **Dr. Demény József** ügyvédjelölt.

VÁROSI HIRDETÉSEK.

Sz. 89—1912. ki

Pályázati hirdetmény.

Csikszereida r. t. városban elhalálozás folytán betöltésre kerülő városi helyhatósági **állatorvosi állásra** pályázatot hirdetek s felhívom mindazon törvényes képesítéssel bíró egyéneket, kik ezen évi 1400 korona kezdő fizetéssel és 400 korona lakbér javadalmazással összekötött állást elnyerni óhajtják, hogy kellően felszerelt pályázati kérésüket hozzám **f. évi február hó 15-éig** annál is inkább adják be, mert a később beadottakat figyelembe nem veszem.

A megválasztott állatorvos köteles a városi t. nyugdíjlapba beépíteni.

Az állatorvos magánygyakorlatot folytathat. Kötelességét képezi főleg a vágóhídi vágások és helyi állatvásárok ellenőrzése.

Csikszereida, 1912. január 15.

Dr. Ujfalusi Jenő,

polgármester.

Hirdetmény.

Felkérletnek mindazon helybeli tisztviselők és államhivatalnokok, kik a létesítendő tisztviselőtelep iránt érdeklődnek, hogy a hivatalfőnökeikhez megküldött aláírási ívet minél hamarabb aláírni sziveskedjenek, hogy az értekezlet

minél előbb összehívható legyen.

Csikszereida, 1912. január 30.

Dr. Ujfalusi Jenő,

polgármester.

Hirdetmény.

Alatírt városi tanács ismétellen felhívja az adófizető közönség figyelmét hátralekös adótarozásának azonnali befizetésére, annál is inkább, mert a nagy mérben felszaporodott köztartozások különben állami végrehajtó által lesznek behajtvva. Csikszereida, 1912. január 30.

A városi tanács.

Gyerekszjátékok egész éven át kaphatók.

Férfi és Női divat Raktár

mindennemű női és férfi szövetekben

Fiu, leány és férfi készruha, kabát, női és férfi fehérmű, cipő, kalap, nyakkendő, keztyű, kötött figaró, zsebkendő.

Asztal- és ágygarnitúra, gyapott és céna vászon

Gyerekszjáték utazókosár, kézi-bőrönd, többfajta Varrógép Nagyválaszték mindenféle Temetkezési cikkek és kész koporsókban.

Pototzk Pál női és férfi divatüzletében Csikszeredán.

Mátrai Ignácz

órász, ékszerész és látszerész Csikszereda, saját ház.

Ajánlja dusan berendezett legújabb szerkezeltü

arany- és ezüst Omega zsebrákat.

Állandó nagy raktárt tart valódi drágakövé

ékszerekből

Továbbá látszerészi cikkek nagy választékban. Olcsó árak! — Pontos kiszolgálás!

Javítások gyorsan és lelkiismeretesen készíttetnek el.

GÉPÜZEMŰ

asztalos vállalat
Csikszereda Vörösmarty-
utca 21. szám.

Készít asztalos munkákat minden kivételben. Elvállalja faanyag kidolgozását asztalos mester uraknak szakkerü gépei által mérsékelt munkadíj ellenében

HIRDETÉSEKET

olcsó ár mellett felvesz a kiadólívat.

Legjobb sör

SÖR

a „Korona ala Pilsen“

Dreher Antal

kőbányai söröződjéből.

Egyedüli elárusító hely Csikszeredában:

özv. Nagy Istvánné Zöldfa-vendéglője

hol mindennap frissen csapva pohárunkint kapható.

Nuridsány Márton

női és férfi divatüzlete új helyiségében
Csikszeredán (a régivel szemben)

A legnagyobb választékban kaphatók az összes női és férfi divatárúk a legolcsóbb árban.

Elismert, szolid bevásárlási hely.

Kéretik a címre ügyelni!

CSEH ISTVÁN

mészáros és hentes CSIKSZEREDA.

Naponta frissen vágott marha, borjú és sertés hus, saját készítményű felvágottak, sonka, kolbász és tormás virstli. Szalonna és zsír nagyban és kicsinyben.

Pontos kiszolgálás.

Filó Károly nagy temetkezési raktára

Csikszeredában, Apaffy Mihály-
utca 36. szám. (Saját ház.)

Nagy választék mindenféle temetkezési cikkekben, u. m.: érc- és fakoporsók a legegyszerűbbtől a legdíszesebb kiállításban, szemfódelek, könyök- és fejpárnák, harisnyák, gyászfátyolok, gyertyák és szalagok, gyászjelentések stb. stb.

Koszorúk és koszoru szalagok óriási választékban. Üvegfedelű érckoporsók kizárólagos raktára. Díszes gyászkocsik.

Temetkezéseket elvállal pontos kiszolgálás és szolid árszámítás mellett.

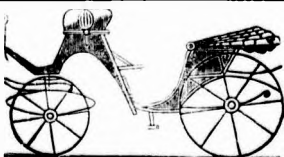
FRIED TESTVÉREK

divat-, kézmű- és rövidáruüzlete Csikszeredán
a Hutter-szállodával szemben.

A n. é. vevő közönség becses tudomására hozzák, hogy Csikszeredán, (a Hutter-szállodával szemben) a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

DIVAT-, KÉZMŰ- és RÖVIDÁRUÜZLETET

nyitottak. — Amidőn üzletüket a nagyérdemű közönség szíves partolálásába ajánlani bátorkodnak, egyben tisztelettel kérik, miszerint közegkedjenek becses és szíves látogatásaikkal, megrendeléseikkel szerencsétlenül, mit részükrol méltányolva legfőbb törekvésüknek ösmerendik, eljárásuk szilárd-ságával, pontosságukkal elsőrendű gyárosoktól beszerzett áruik jószágával s ennek arányában árai méltányos mérsékeltségo által nagyrabecsült bizalmukat mindenkorra kiérdemeljék.

SZABÓ FERENC

kocsigyártó, nyerges, kárpitos és szíjgyártó üzlete

Csikszereda, Mikó-utca 16 sz.
(Saját ház.)

Kocsigyártó, nyerges, fényezési munkák, ugyszintén kárpitos, butorbe-húzás és díszítési munkák, matracoq és puplanok; kész kocsik, szekerek, szánok és mindenféle töltött és töltetlen butorok, a lehető legjutányosabb árakért; esetleg részletfizetés mellett is kaphatók. Saját készítményű ágycotelek, ruganyos matracok, elegáns falakkal, valamint koci illesek stb. állandó ártáron. Egyedüli bizományi raktár a Lukrécia hámfestő- és inpregnáló zsiradékok fekete és naturszínben.

Máthé József

— női divatkalap és rövidáru üzlete Csikszeredán. —
(Grünwald-fele ház.)

Állandó raktár egyszerű, dísz- és gyász-

KALAPOKBAN

Vidéki megrendelés gyorsan és pontosan eszközöltetik.

Legjutányosabb be- vásárlási forrás

ugymint: hajtápokban, manükör-
készletekben, zsebkésekben, pénz-
szényekben és mindennemű külön-
legességekben, valódi YES porcellán
puder, Dianna sósborsesz és Nestlé-
féle gyermek táplisz, fólerakataFEKETE VILMOS Első Csikmevyoi
állatszer- és piperekereskedésben
— Csikszeredán. —

Kellemes üdítő ital

a Hosszuaszói Erzsébet savanyuviz.

1 literes palackban 10 fillér. Megrendelhető:

A Hosszuaszói forrás
kezelőségénél Csikszeredán.